

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A társadalmi együttélés alappillérei a szolidaritás és összefogás. Éppen ezért, mindig őszinte örömmel és lelkesedéssel tölt el, ha azt tapasztalom, hogy egy közösség minden erőltetéstől mentesen, önként kész összefogni és munkálkodni egy nemes cél érdekében. Meggyőződésem, hogy az idősekről és fogyatékkal élőkrol való gondoskodás olyan nemes célnak minősül, amely nemcsak erkölcsi kötelességünk, de a demográfiai adatok fényében az elkövetkező évtizedek egyik legfontosabb kihívása is.

Az időskorú emberek tisztelete és megbecsülése teljes mértékben független attól, hogy valaki folytat-e közéleti tevékenységet vagy sem, ahogy attól is, hogy éppen melyik politikai oldalhoz tartozik. Öröme és bizakodásra ad okot ugyanakkor, hogy a magyar emberek összefogásának köszönhetően Hazánk olyan irányba halad, ahol közös sikereink eredményéből az idősebb polgárok is részesülhetnek. Nem ajándék ez, hiszen idős polgártársaink is kőkeményen megdolgoztak azért, hogy Magyarország arra a pályára álljon, amely végre a fejlődés irányába mutat. Az idősök több évtizedes munkájukkal, családi és közösségi területen kifejtett áldásos tevékenységükkel, továbbá sokszor a történelem vagy az egyéni sors nehézségeinek átvészelésével rászolgáltak a pihenésre, a biztonságra és az idős kor szépségeink élvezésére. Az idősök iránti őszinte tisztelet miatt feladatunknak tartottuk és tarjuk, hogy minden olyan megnyilvánulással szemben felemeljük a hangunkat, amely az idős emberek degradálására vagy társadalomban betöltött fontos szerepük megkérdőjelezésére irányul.

Az elmúlt évek döntési és intézkedési mögött az a határozott meggyőződés állt, hogy akkor lesz Magyarország erős, ha abban erős és összetartó családok vannak. Egy erős családhoz pedig hozzátartoznak az idősödő emberek is, akik jó esetben hosszú ideig támaszt és gondoskodást jelentenek a fiatalabbak számára, később pedig élvezik a család gondoskodását és támogatását. Az élet velejárója azonban az, hogy vannak helyzetek, amikor a gondozást igénylőnek nincs olyan hozzátartozója, aki ezt meg tudná tenni. Az állami szociális intézményrendszernek és társadalmi összefogásnak köszönhetően azonban a 20 éves fennállását ünneplő Szent Miklós Idősök és Mozgássérültek Otthona és hasonló intézmények és dolgozói mindent megtesznek annak érdekében, hogy minden idős szakszerű ellátás mellett, méltó és biztonságos körülmények között töltsék megérdemelt pihenésüket. Óriási feladat ez, de a jelen lévő lakók őszinte mosolya is igazolja, hogy megéri.

E jeles alkalommal is fontos, hogy hálánkat és elismerésünket kifejezzük a Krétai Szent András Alapítványnak és vezetőinek, valamint az Otthon valamennyi dolgozójának. Minősített köszönet illeti Prodán Gábor esperes urat, aki e krisztusi cél elérése érdekében folytatott munkából oroszlánrészt vállalt. Őszinte elismerés jár azoknak is, akik az elmúlt 20 évben adományukkal, munkájukkal, imájukkal vagy bármilyen egyéb módon hozzájárultak ahhoz, hogy az itt élők minél jobb körülmények között tölthessék napjaikat.

Meggyőződésem, hogy ez az intézmény példaként szolgálhat Hazánkban és a világban egyaránt. Fontosnak tartom, hogy az itt élő 50 ember nemcsak szakszerű ellátásban részesül, hanem az itt dolgozók mindent megtesznek annak érdekében, hogy a lakók spirituális, kulturális és közösségi igénye is kielégítést nyerjen. Kijelenthetjük, hogy a testi táplálék és ellátás mellett az itt élők szerető közösségben, kellemes és tartalmas időtöltéssel tölthetik mindennapjaikat. Olyan érték ez, amiért érdemes áldozatot hozni.

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Kívánom, hogy az előttünk álló ünnepi időszak minősített áldásokat hozzon az itt élők és munkálkodók életére, és hogy az első Karácsonyon testté lett isteni szeretet járja át ezt az otthont az ünnepek elteltével is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket!